

תת"ע 4636/05/15 - מדינת ישראל נגד עסיס שלמה יצח עסיס שלמה יצח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4636-05-15 מדינת ישראל נ' עסיס שלמה יצח

לפני המאשימה:	כבוד השופט דן סעדון
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד חיים ביטון
הנאשמים:	עסיס שלמה יצח עסיס שלמה יצח ע"י ב"כ עו"ד מאיר סמי

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות לנאשם.

1. לנאשם נרשמה הזמנה לדין בגין עבירה של נהיגת רכב בשכרות. בהזמנה לדין שנמסרה לנאשם צוין במפורש המועד שנקבע לדין בעניינו: 11.6.15. הנאשם לא התייצב לדין ובעקבות זאת נשפט בהיעדרו.

2. ביום 28.2.17 - כשנה וחצי לאחר מתן פסק הדין נגד הנאשם - פנה הנאשם והגיש בקשה זו לביטול פסק הדין. בבקשה הוא טוען כי במועד הדין לא היה בידיו די כסף על מנת לנסוע בתחבורה ציבורית לדין בעניינו ובנוסף היה עליו להוציא את בנו הקטן מהמעון. ב"כ המבקש מצוין כי "נראה כי המבקש גילה אדישות ברמה מאוד גבוהה למצבו" (סע' 9 לבקשה). כעת טוען המבקש כי הוא מנסה לערוך שינוי בחייו ומבקש כי בית המשפט ינהג עמו במידת הרחמים.

3. התביעה מתנגדת לבקשה שכן לטענתה לא הוצגו נימוקים המצדיקים את קבלת הבקשה. היא מדגישה את חלוף הזמן הרב ממועד מתן פסק הדין ואת העובדה כי הנאשם אף לא טרח להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט כפי שצווה לעשות בפסק הדין.

דין והכרעה

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה. שני טעמים חלופיים עשויים להצדיק את ביטולו

עמוד 1

את פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם: הראשון, מתן טעם סביר לאי התייצבות הנאשם; השני, הותרת פסק הדין נגד נאשם על כנו תסב לנאשם עיוות דין. במקרה זה לא שוכנעתי בהתקיימות מי מן הטעמים הנ"ל. הנאשם ידע על הדין בעניינו וידע כי על מנת להתייצב לדין הוא זקוק לשירותי תחבורה ציבורית והיה עליו להיערך לעניין מבעוד מועד; הן מבחינה כספית והן מבחינת מציאת סידור לבנו. לא בכדי מציין ב"כ הנאשם עצמו בסעיף 9 לבקשה כי התנהלותו של הנאשם מצביעה על מידה גבוהה של אדישות. על כן אינני יכול לקבוע כי קיים טעם סביר לאי התייצבות הנאשם. זאת ועוד: מכיוון שהנאשם ידע כי הוא חייב להתייצב לדין היה הוא יכול להניח במידה גבוהה של וודאות כי יינתן נגדו, בו ביום, פסק דין עקב אי התייצבותו. הנאשם אינו נותן הסבר סביר מדוע המתין כשנה וחצי עד שהגיש בקשה לביטול פסק הדין. הטענה הסתמית כי הנאשם מנסה לערוך שינוי בחייו אינה יכולה להצדיק איחור כה ממושך ובלתי מוצדק בהגשת בקשה לביטול פסק דין.

הטעם השני לביטול פסק דין הוא גרימת עיוות דין. בקשתו המפורטת של הנאשם נעדרת התייחסות לנסיבותיו הקונקרטיות של האירוע והיא אינה מציינת ולו ברמז מדוע הותרת פסק הדין נגד הנאשם צפויה להסב לו עיוות דין. ממילא לא ניתן לקבוע לאור האמור בבקשה כי הותרת פסק הדין מסבה עיוות דין לנאשם.

5. סוף דבר: שלא הוצג טעם סביר לאי התייצבות הנאשם לדין, לא הוצג טעם לכך שהותרת פסק הדין צפויה לגרום עיוות דין לנאשם ולא ניתן טעם סביר לכך שהנאשם הגיש בקשה זו כשנה וחצי לאחר שנשפט בהיעדר. בנסיבות אלה אין מנוס מלדחות את הבקשה וכך אני מורה. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ז, 05 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.